

Yaktın Beni Dilârâ

Bu aşkın kahrından bizar değilim, şâdım,
Varmasa da o yârin kapısına feryadım.

Bir mezara seslensem makes bulurdu sesim
Yetmedi o cânâna ne yazık ki nefesim.

Gamlı gecelerimin en nadide süsüydü,
Bitmek bilmez aşkımın kar beyaz örtüsüydü.

Yeni bir dünya kurdum hayal coğrafyasından,
Su verdim bahtsızlara sevdamızın tasından.

Her şey oydu gözümde, her şey ona mecburdu,
Müstevli edasıyla kalbe tahtını kurdu.

Gölgesine sığındım, insafına dayandım,
Hiç farkına varmadan aşkın narına yandım.

Bir bedende iki ruh yan yana yaşıyordu,
Birisi buz dağıydı, biri kıpkızıl kordu.

Aylarca bu iki zıt hadiseyi yaşadım,
O güzelin uğruna bu dünyayı boşadım.

Bu nasıl kalp ya Rabbi taştan daha pek çıktı,
Bir “hayır” darbesiyle emellerimi yıktı.

Öksüz bir hatıraya döndü tertemiz aşkım,
Bir enkazdan farksızdır şimdi bu gönül köşküm.

Aylarca can evime bir bıçak gibi girdi,
Bütün güzelliğiyle hep çevremde belirdi.

Buluttan haber sordum, seherle selam saldım,
Gökyüzünden Zühre’yi onun adına çaldım.

Zühre yıldızı diye seni seçtim Dilârâ,
Sinemde şerha şerha kanar binlerce yara.

O kadar çok sevdim ki tarife gücüm yetmez,
Lütfün yerine varsın kahrın olsun fark etmez.

Bir kere seviyorum diyemedin, demedin,
Ben seni istedikçe, sen beni istemedin.

Bu nasıl bir talih ki, sana bağladı kader,
Kalbim, ruhum, bedenim uğruna oldu heder.

Esiriydi varlığım o tatlı bakışının,
Tufanını estirdi son ayrılık kışının.

Şimdi yollara bakıp solacak gözbebeğim,
Ağlayacak her gece zayi olan emeğim.

İçimi zehir gibi yakacak hatırası,
Sonunda geldi işte ayrılığın sırası.

Artık özlemeyeceğim çiçekli baharları,
Dağıtacak saçımı ayrılık rüzgârları.

Lâkin aşkını yine saklayıp duracağım,
Uzak ihtimallerden hayaller kuracağım.

Yetim koyup gitse de ben hep onu beklerim,
Yollarına taş olur sızlayan kemiklerim.

Ben sevda yollarının bir garip yolcusuyum,
Ölesiye sevmenin muzdarip yolcusuyum.

Yılların ardı sıra peşinde olacağım,
Aşkının gül zârında sararıp solacağım.

İçimde hatıralar durdukça dilim dilim,
Çürüyecek elimde şu buruşuk mendilim.

Bir mezara seslensem mâkes bulurdu sesim,
O cânâna yetmedi ne yazık ki nefesim.